

■ **Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου (5ῆ Ἰουλίου)**

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς «Παναγίας Ἐγγυήτριας» καὶ ὁ Ὁσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης*

Γιὰ τὴν Εἰκόνα αὐτὴ τῆς Παναγίας τῆς Ἐγγυήτριας, ἀξίζει νομίζω νὰ μεταφέρω στὴν ἀγάπη σας τὴν ζῶσα Ἀγιορειτικὴ Παράδοση.

Σύμφωνα μ' αὐτήν, ἡ Εἰκόνα αὐτή, ἀρίστης βυζαντινῆς τέχνης, βρέθηκε μὲ θαυματουργικὸ τρόπο στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ πιὸ συγκεκριμένα, στὸ Σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, στὸ ἀκρότατο σημεῖο τῆς ἀθωνικῆς χερσονήσου.

Αὐτὴν τὴν Εἰκόνα βρῆκε, θεῖα νεύσει, ὁ Ὁσιος Ἀθανάσιος, ἰδρυτῆς καὶ θεμελιωτῆς τοῦ Ἀθωνικοῦ Κοινοβιακοῦ Μοναχισμοῦ, περὶ τὸ ἔτος 965 καὶ τὴν μετέφερε στὸ Καθολικὸ τῆς Μεγίστης Λαύρας, γιὰ νὰ προσκυνεῖται ἀπ' ὅλους τοὺς Πατέρες.

Ὅμως τὸ πρωὶ ἡ Εἰκόνα εἶχε ἤδη ἐξαφανιστεῖ καὶ μεταφερθεῖ μυστηριωδῶς πάλι στὸ Σπήλαιο. Τότε ὁ Ὁσιος τὴν ξαναπῆρε στὴν Λαύρα καὶ τὴν ἐναπέθεσε στὴν ἴδια θέση ἐντὸς τοῦ Ναοῦ. Ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ Εἰκόνα ἀναχώρησε γιὰ τὸ Σπήλαιο. Ἐκτοτε πλέον δὲν τόλμησε ὁ Ὁσιος Ἀθανάσιος νὰ τὴν μετακινήσει, γι' αὐτὸ καὶ τὴν ἄφησε στὸ ἴδιο μέρος, ὅπου καὶ μέχρι σήμερα βρίσκεται.

Πρόκειται γιὰ τὴν θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐγγυήτριας.

Ἑορτάζεται μάλιστα πανηγυρικὰ μὲ φροντίδα τῆς Μεγίστης Λαύρας, κατὰ τὸ Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, κατὰ τὴν Ε'

Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν...

* * *

Εἶναι ὠφέλιμο πιστεύω, καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, τῆς προστάτιδος τόσο τῆς Ὀσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ὅσο καὶ τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων,... νὰ ἐξιστορήσουμε τὸ ἀκόλουθο περιστατικό, πὸν συνέβη πρὶν περίπου ἑκατὸ χρόνια, τὸ ἔτος 1905, κατὰ τὸν πολὺ καταστροφικὸ σεισμὸ πὸν ἐπληξε τὴν Χαλκιδικὴ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος, κατὰ τὸν ὁποῖο ἔπαθαν τεράστιες καταστροφές Μοναστήρια, Σκῆπτες καὶ Κελλιά καὶ μὲ ἀρκετὰ ἀνθρώπινα θύματα.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, μέσα στὸ Σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου ζοῦσε μὲ μεγάλη ἀσκήση καὶ πλούσια λειτουργικὴ ζωὴ ὁ Ἰακωκὸς Χαρίτων ὁ Πνευματικὸς (1836-1906) καὶ ἡ Συνοδεία του.

Ἡ Θεοτόκος ἡ Ἐγγυήτρια, πὸν οἰκονόμησε τὴν σωτηρία τῆς Ὀσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τί οἰκονόμησε γιὰ τὴν σωτηρία τῶν Πατέρων πὸν ἀσκοῦνταν στὸ Σπήλαιο;

Οἰκονόμησε, ὁ εὐλαβὴς Πνευματικὸς παπα-Χαρίτων νὰ ἐγερθεῖ ἀπὸ τὸν ὕπνο μισὴ ὥρα γρηγορότερα ἀπὸ τὴν συνηθισμένη ὥρα καὶ νὰ ξυπνήσει καὶ τοὺς ἄλλους Πατέρες, προκειμένου νὰ ἀρχίσουν τὴν Ἀκολουθία τους στὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Ἐγγυήτριας.

Τότε, μὲ τὸ πρὸ ἀρχισε ἡ Ἀκολουθία, ἀρχισε νὰ σειέται τὸ σπήλαιο καὶ ὀγκωδέστατοι βράχοι ἔπεφταν ἀπὸ ψηλὰ μὲ τέτοιο κρότο, ὥστε νόμιζε κανεὶς ὅτι ὅλο τὸ Ὄρος ἔμοιαζε μὲ ἠφαιστειο πὸν ἐκρήγνυτο. Καὶ τὰ βράχια πὸν ἔπεσαν καταπλάκωσαν τὸ μέρος τοῦ Σπηλαίου, ὅπου βρισκόνταν τὰ κελλιά τῶν Πατέρων καὶ τὰ παρέσυραν μέχρι τὴν θάλασσα...

Ὅμως οἱ Πατέρες, ἀφοῦ βρισκόνταν ἤδη στὸ Ναὸ γιὰ τὴν Ἀκολουθία, διαφυλάχθηκαν ἀβλαβεῖς χωρὶς νὰ πάθουν τίποτα. Καὶ ἀφοῦ τέλειωσε ἡ Ἀκολουθία καὶ ξημέρωσε, βγήκαν ἀπὸ τὸ Σπήλαιο δοξάζοντας τὸν Κύριο καὶ τὴν Κυρία Θεοτόκο πὸν μὲ τὸν θαυματουργικὸ αὐτὸ τρόπο τοὺς εἶχε σώσει.

Οἱ δὲ Πατέρες τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἀφοῦ συνῆλθαν ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ σειμοῦ, ἔστειλαν μερικοὺς Πατέρες μὲ ζῶα καὶ Ἰερέα γιὰ νὰ δώσουν βοήθεια σὲ ὅποιον τυχὸν εἶχε γλυτώσει ἀπὸ τὸν σεισμό, ὑποθέτοντας ὅτι ἀναμφίβολα δὲν θὰ εἶχε σωθεῖ κανεὶς...

Ὅμως ὅταν κατέβηκαν στὸ Σπήλαιο, βρῆκαν τοὺς Πατέρες, ὄχι μόνον σώους καὶ ἀβλαβεῖς, ἀλλὰ καὶ ψυχραίμους, παρόλο πὸν εἶχαν χάσει ὅλα τὰ ὑπάρχοντά τους ἀπὸ τὴν καταστροφή.

Συγκλονισμένοι τότε, ἄκουσαν τοὺς Πατέρες γιὰ τὸ παράδο-
ξο θαῦμα τῆς Θεοτόκου, ἐνῶ ἐκεῖνοι πῆγαν νὰ τοὺς ψάλλουν
τρισάγια καὶ ἄλλα νεκρώσιμα τροπάρια, ὡς κεκοιμημένους.

Καὶ ἀναχώρησαν, δοξάζοντας τὸν Θεὸ καὶ τὴν Θεοτόκο,
πού, ὅπως καὶ μὲ τὴν Ὁσία Μαρία τὴν Αἰγυπτία, ἔτσι καὶ σὺς
ἡμέρες μας, ἐγγυᾶται τὴν σωτηρία ὅλων ὅσων μὲ εὐλάβεια
καὶ πίστη προστρέχουν στὴν Σκέπη Της...

(*) Απόσπασμα ἀπὸ τὴν Ὁμιλία τοῦ π.Παταπίου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου
Ἰωάννου Προδρόμου Χανίων Κρήτης, 31.3.2012. Ἐπιμέλ. ἡμετ.